

ספורי הזוהר

בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מְלֻקֵט מִכָּל סִפְרֵי הַזוהַר הַקְּדוּשׁ
לְתַנּוּא הָאֱלוּקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זַע"א

אור הזוהר - ספורי הזוהר גליון 83

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

ההפצה בחינם ולתרומות: 0527651911

מעשה בנכדו של רבי חייא הגדול

(זוהר חדש בראשית כה, ב)

את פנואל. אמר רבי יוסי, כשנצח שרו של עשו, "לו" משמע ולא לאחר.

ואף על גב שיעקב נהנה לראות שנצח את שרו של עשו, מה כתוב בו? (שם) "והוא צלע על ירכו". אמר רבי אחא, הזוהר האיר, אבל לבו היה חשוף על יוצאי ירכיו שישתעבדו תחת עשו.

בעוד שהיו הולכים, שמעו קול תינוק בך שהיה הולך ובוכה. אמר רבי יוסי: גלף אליו, שהרי איננו מפחדים, שהרי שנינו, שלאחד מתחזה ומזיק, לשנים נראה ולא מזיק. הלכו אליו, והתינוק היה בוכה.

כשהגיעו אליו, אמר רבי יוסי: בני רבון העולם אנחנו, של אותו שנקרא שמו אחד על שמים, באותיות שלשה רשומים, בסוד של ארבע. חקוקים על אחד שנים, ונקראים על חיות הקדש. מה הטעם? אמר רבי יוסי כף: שחוששים שמא הוא שד, והם פוחדים משמו של רבון העולם הרבה.

כאשר אותו הילד שמע את הדבר הזה, השיב ואמר: יהודי אני, וכן בנו של רבי חייא הגדול אני, ואבי היה מלמד אותי פסוקי שיר

שני רבותינו, פעם אחת היה הולך רבי יוסי בדרך, פגש בו רבי ירמיה (חייא) והלכו כ אחד. פגעו בךר ההוא, והיה הךר מפחיד אותם. אמר רבי יוסי לרבי ירמיה (חייא): נאמר דברי תורה ונלך.

אמר רבי חייא: בודאי שאומרים חכמי המשנה, השמש שהיה ליעקב, עד כמה זה יהיה? אמר רבי יוסי: אמר לך דבר שהיה אבא אומר, שאותו השמש ואור הרב שהיה ליעקב, גנוז הוא לצדיקים לעתיד לבא, ולא זה הוא השמש שמשתמשים בו בני עשו, ונגזר שישתעבדו בני יעקב תחתיו.

באותה שעה היה יעקב עצוב. אמר: רבון העולם, הרי האורה שלי נתנה לעשו. יצאה בת קול ואמרה: "ואתה אל תירא עבדי יעקב" וגו', והאורה שלך נגנזה לך ולבניך. אמר: הראינה לי!

באותה שעה הוציא הקדוש ברוך הוא את השמש שראה אותה יעקב, ולא אדם אחר. זהו שכתוב (בראשית לב) "ויזרח לו השמש", אותו השמש שהיה גנוז, כאשר עבר

כתוב כאן "שם", וכתוב שם "שם", (שמות לד) "ויהי שם עם ה'". מה להלן "עם ה'", אף כאן "עם ה'".

שְׁשִׁינּוּ, למה מת משה בחוּצָה לְאָרֶץ? להורות שבזכותו יתקיימו מתי מדבר. ואמר אבי: אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, אכנס לארץ כדי לקיים את מצוותיך, שהרי כתוב (ויקרא כג) "כי תבאו אל הארץ", (שמות יב) "והיה כי תבאו אל הארץ". ושם הוא קיום של מצוותיך.

אמר לו, מה שהזרת, משלים אותך, ומה שיעשו ישראל בארץ הקדש, יהי חלקך עמם. זהו שכתוב (ישעיה נג) "לכן אֶחֱלַק לָוֹ בְּרַבִּים" - אלו הצדיקים של ישראל, "ואת עצומים יחלק שלל" - אלו האבות. ולמה? "תחת אשר הערה למות נפשו".

שאמר רבי חייא סבא, לא מצאתי רועה שמסר נפשו על צאנו כמשה, שאמר (שמות לב) "ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת". מה זה "מחני נא"? מן העולם הזה ומן העולם הבא, לקיים "תחת אשר הערה למות נפשו".

ואת פשעים נמנה" (ישעיה נג) - שנקבר עם מתי מדבר, שהיו רשעים לפני הקדוש ברוך הוא, (שם) "והוא חטא רבים נשא" - שלא זז משם עד שמחל להם הקדוש ברוך הוא, "ולפשעים יפגיע" - שהרבה תפלתו עליהם.

ועל כן שלשתם חקוקים למעלה. בא רבי יוסי ונשקו והרכיבו על כתפו שלשה מילין, וקרא עליו (שם נד, יג) "וכל בניך למודי ה'".

השירים ופרשת בראשית, ומת אבי, וגנבו אותי הגנבים, וכעת נצלתיה מהם וברחתי להר הזה.

בכה רבי יוסי ואמר: אוי שבן בנו של רבי חייא הגדול הולך כך! לקח אותו בידו והלכו. אמר לו רבי יוסי: אמר בני, מה היית לומד עם אביך? אמר: בפרשת "יהי מארת ברקיע השמים" הייתי לומד. אמר לו: מה היה אביך אומר בפרשה הזו?

פתח אותו תינוק פיו ואמר: (במדבר כא) "באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם". למדנו, שלש מתנות טובות נתן הקדוש ברוך הוא לישראל על ידי שלשה רועים אחים - משה, אהרן ומרים. בזכות משה היה המן יורד לישראל, בזכות אהרן היו ענני כבוד הולכים עם ישראל, בזכות מרים היתה הבאר הולכת עמם.

מתה מרים - פסקה הבאר. מת אהרן - נטלו ענני כבוד. זהו שכתוב (שם כ) "ויראו כל העדה". אל תקרי "ויראו" אלא "וייראו". מתה מרים - פסקה הבאר, מנין לנו? שכתוב (שם) "וישב העם בקדש ותמת שם מרים", וכתוב אחריו "ולא היה מים לעדה". ובזכות משה חזרו שלשתם. והיה אבי אומר, שלשתם חקוקות דמיותיהם ברקיע, שתאיר זכותם על ישראל. זהו שכתוב (בראשית א) "ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ".

ומנין לנו שלשתם חקוקים ברקיע? שהרי שנינו, בכלם כתוב "על פי ה'", ובמרים לא כתוב "על פי ה'", שאין כך דרך ארץ. אלא אמר אבי, בכלם כתוב "שם", "ותמת שם מרים", "ותמת שם אהרן", "ותמת שם משה".

אף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותקונים

ילמד בספרי קבלה, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותקונים, כי הם מסגלים לטהר הנשמה. (סדור פגנות האר"י זכרוננו לברכה מהמקבל האלקי מורנו הרב רבי יעקב קאפיל של רבי יעקב קאפיל איש ליפשיץ זכר צדיק וקדוש לברכה אשר היה מגיד מישרים בבית המדרש של מעזריטש גדול לפני תקופת הבעל שם טוב - לפני 300 שנה. כולל באורים על כל חלקי התפלה. בסדר פגנות הלמוד)